

Is Jezus God?

Het Jezus Complex:

Ontmoet u wel eens mensen, die zo'n aantrekkingskracht hebben, dat ze altijd in het centrum van de belangstelling staan? Door hun persoonlijkheid of intelligentie – ze hebben iets ondoorgrondelijks. En zo was het 2000 jaar geleden bij Jezus Christus.

Jezus boezemde natuurlijk ontzag in bij allen die hem zagen en hoorden. Maar terwijl de meeste grote persoonlijkheden in de geschiedenisboeken verdwijnen, is die Jezus van Nazareth nog altijd het middelpunt van mediacontroverses en het onderwerp van talloze boeken. En veel van die controverses gaan nu juist over de radicale uitspraken die Jezus over zichzelf.

Als onbekende timmerman uit een dorp zonder allure in Galilea in Israël zei Jezus dingen over zichzelf, die, als ze waar zijn, verstrekende gevolgen hebben voor ons leven. Als we op Jezus' woorden afgaan zijn u en ik bijzonder, onderdeel van een groots kosmisch programma, met Hem in het middelpunt. Deze en soortgelijke uitspraken verbaasden eenieder die het hoorde.

Het waren met name deze "buitensporige" stellingen die de Romeinse autoriteiten en de Joodse bovenklasse er toe brachten hem als een krankzinnige te zien. Alhoewel hij een buitenstaander was, zonder aanbevelingen of machtsbasis, waren drie jaar van zijn leven genoeg om de wereld voor de komende 20 eeuwen te veranderen. (Zie [Heeft Jezus echt bestaan](#)). Andere morele en religieuze leiders hebben een bepaalde invloed gehad, maar die valt in het niet bij de invloed van de onbekende timmerman uit Nazareth.

Wat had Jezus Christus dan, dat zo'n groot verschil maakte? Was hij zo maar een 'groot man' of misschien nog wat meer? Deze vragen raken het hart van wie Jezus werkelijk was.

Sommigen houden hem slechts voor een grote ethische leraar; voor anderen was hij gewoon de leider van de grootste religie op aarde. Maar voor velen is dat niet voldoende. Christenen geloven dat hij werkelijk God was, die bij ons kwam in menselijke gedaante. En zij geloven ook dat het bewijsmateriaal die uitspraak onderbouwen kan. Dus wie is de echte Jezus? Laten we de zaak nader onderzoeken.

We nemen een nadere kijk op de persoon, over wie de meeste controverses uit de geschiedenis bestaan en vragen ons op de eerste plaats af: Zou hij gewoon een grote zedenprediker kunnen zijn geweest?

Een Grote Leraar?

Bijna alle geleerden stellen, dat Jezus in elk geval een grote morele leraar is geweest: zijn briljante inzicht in de menselijke moraliteit wordt zelfs onderkend door aanhangers van andere religies. In zijn boek Jezus van Nazareth schrijft de Joodse geleerde Joseph Klausner "Het wordt algemeen aanvaard .. dat Christus de meest zuivere en sublieme ethiek leerde .. die de morele uitgangspunten en gemeenplaatsen van de wijsten onder de antieken ver in de schaduw stelt."^[1]

Jezus' Bergrede is wel het meest hoogstaande leerstuk van menselijke ethiek ooit door een individu uitgesproken genoemd. Veel van wat we vandaag verstaan onder 'gelijke rechten' is het gevolg van de leer van Jezus. Historicus Will Durant zei van Jezus: "Hij leefde en vocht zonder ophouden voor 'gelijke rechten'; in onze tijd was hij naar Siberië verbannen. 'De belangrijkste van u zal uw dienaar zijn' – dat is de omkering van alle politieke logica, van alle rede."^[2]

Sommigen hebben geprobeerd om Jezus' zedenleer te scheiden van zijn beweringen over zichzelf, omdat ze ervan uit gingen, dat hij eenvoudig een groot mens was, die grote morele principes verkondigde. Dit was de aanpak van een van de stichters van Amerika:

President Thomas Jefferson, als altijd de Verlichte rationalist, ging zitten aan zijn tafel in het Witte Huis,

met twee exemplaren van het Nieuwe Testament, een scherp mesje en een blad papier. Na een paar avonden had hij snel zijn eigen bijbel bij elkaar geplakt. En hij noemde dat dunne boekje: "De filosofie van Jezus van Nazareth." Nadat hij elke passage had weggesneden, die in de buurt kwamen van Jezus' goddelijke natuur, had Jefferson een Jezus overgehouden die niets meer of minder was dan een goede, ethische leidsman.[\[3\]](#)

Ironisch genoeg zijn Jefferson's gedenkwaardige woorden in de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring van 1776 gebaseerd op Jezus' leerstelling, dat iedereen van groot en gelijk belang is voor God, zonder aanzien van sekse, ras of sociale status. Het beroemde document gaat verder: "Wij beschouwen deze waarheden als vanzelfsprekend: dat alle mensen als gelijken worden geschapen, dat zij door hun Schepper met zekere onvervreembare rechten zijn begiftigd..."

Maar de vraag die Jefferson niet beantwoordt is: hoe kan Jezus een grote zedenleraar zijn, als hij nota bene gelogen heeft over zijn goddelijkheid? Misschien was hij helemaal niet zo moreel hoogstaand, maar was zijn doel om een grote godsdienst op te zetten. Laten we eens zien, of dat Jezus' vooraanstaande positie kan verklaren.

Een Grote Religieuze Leider?

Verdient Jezus de titel "grote religieuze leider"? Verrassend genoeg heeft Jezus dat zelf nooit beweerd. Hij heeft zich nooit met religieus touwtrekkerij bemoeid of een ambitieus programma opgesteld en zijn bediening vond bijna geheel plaats buiten het religieuze establishment.

We zien opmerkelijke verschillen als we Jezus vergelijken met andere grote religieuze leiders. Ravi Zacharias, die zelf een Hindu-achtergrond heeft, maakte een studie van de wereldreligies en ontdekte een fundamenteel verschil tussen Jezus Christus en andere grondlegers van godsdiensten.

"Hoe we ook staan tegenover hun beweringen, onder een ding komen we niet uit. Het zijn allemaal leraren, die wijzen op hun leerstellingen of die een bepaalde levenswijze voordoen. Telkens komt er een instructie naar voren, een manier van leven. Tot Zoroaster zelf wend je je niet; je luistert naar Zoroaster. Buddha verlost niet, maar de Nobele Waarheid onderwijst je. Mohammed verandert jou niet, het is de schoonheid van de Koran die bekoort. Daartegenover staat Jezus, die niet alleen leerde om zijn boodschap uit te dragen. Hijzelf was die boodschap."[\[4\]](#)

Zacharias' punt wordt onderbouwd door het grote aantal keren in het Nieuwe Testament, dat de boodschap van Jezus simpelweg luidt: "Kom tot Mij", of "Volg Mij", "Gehoorzaam Mij". Bovendien was Jezus er duidelijk over, dat het zijn primaire taak was om zonden te vergeven, wat alleen God maar kon doen. En bovendien deed Hij dat in eigen naam...

Geen enkele grote religieuze leider heeft ooit beweerd de macht te hebben om zonden te vergeven. Maar dat is niet de enige bewering die Jezus deed, die hem onderscheidt van de anderen. In "The World's Great Religions" schrijft Huston Smith: "Er zijn maar twee mensen die hun tijdgenoten zo verbaasden dat de vraag die zij opriepen niet was 'Wie is hij?' maar 'Wat is hij?' Dat waren Jezus en Buddha. De antwoorden die zij beiden gaven zijn precies tegenovergesteld: Buddha zei dat hij een gewoon mens was en geen god – alsof hij de latere pogingen om hem te vergoddelijken voorzag. Jezus, aan de andere kant zei nu juist wel God te zijn."[\[5\]](#)

Heeft Jezus Gezegd God Te Zijn?

Het is duidelijk dat vanaf de vroegste tijd van de kerk Jezus Heer werd genoemd, en de meeste christenen hem ook voor God hielden. Maar zijn goddelijkheid was een leerstuk dat niet onbestreden is gebleven. Dus: de hamvraag is: Heeft Jezus beweerd God (de Schepper) te zijn? Of is zijn godheid een uitvinding en aanname van de auteurs van het Nieuwe Testament? (Zie "[Heeft Jezus gezegd God te zijn?](#)")

Sommige geleerden geloven dat Jezus zo'n krachtdadige leraar en overheersende persoonlijkheid was, dat zijn leerlingen aannamen dat hij God was. Of misschien wilden ze gewoon denken, dat hij God was. John Dominic Crossan van het "Jesus Seminar" (een groep rand-sceptici met een vooronderstelling tegen wonderen) bevindt

zich onder diegenen die ervan uitgaan, dat de vergoddelijking van Jezus een vergissing was.

Alhoewel boeken als “De Da Vinci code” beweren dat Jezus’ godheid een later leerstuk van de kerk is, geven de feiten een ander beeld. De meeste christenen, die de Evangelieën als betrouwbaar zien, houden er aan vast erop dat Jezus wel degelijk zelf zijn godheid heeft aangegeven. En dat geloof kan als spoor worden terug gevolgd helemaal tot aan Jezus’ eerste volgelingen.

Maar sommigen accepteren Jezus wel als een grote leraar, maar zullen hem zeker geen God noemen. Als deïst had Thomas Jefferson geen enkel probleem om Jezus’ leerstellingen over moraal en ethiek te accepteren, terwijl hij zijn godheid ontkende.^[6] Maar zoals we gezegd hebben en nog verder zullen onderzoeken: Als Jezus niet is, wie hij zei dat hij was, dan moeten we een alternatief bieden (wat hij wel was) en geen van allen kwalificeren hem als een grote zedenprediker.

Zelfs oppervlakkige lezing van de Evangelieën brengt al aan het licht dat Jezus zich voor meer hield dan een profeet als Mozes of Daniël. Maar het is de aard van deze uitspraken die ons bezig houdt. Twee vragen zijn onze aandacht waard:

- Heeft Jezus werkelijk zelf gezegd God te zijn?
- En als hij dan “God” zei, bedoelde hij dan werkelijk de Schepper van hemel en aarde uit de Hebreeuwse Bijbel?

Om deze vragen te beantwoorden, moeten we letten op Jezus’ woorden uit Mattheüs 28:18: “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde”. Wat betekent het precies dat deze macht aan Jezus is “gegeven”?

We lezen, dat voor zijn menswording hij van eeuwigheid er was bij zijn Vader, en als God alle macht had. Maar Filipenzen 2:6-11 leert ons dat hij zijn macht aflegde, ook al was hij daarvoor God, juist om geboren te kunnen worden als mens. Maar dezelfde passage vertelt ons dat hij na zijn wederopstanding hersteld is in zijn voormalige heerlijkheid en dat bovendien ooit alle knie zich zal buigen voor Hem als Heer.

Dus wat bedoelde Jezus met ‘alle macht in hemel en op aarde’? Macht was een zeer bekend begrip in het door de Romeinen bezette Israël. In die dagen was Caesar de hoogste macht in heel de Romeinse wereld. Zijn woord was voldoende om onmiddellijk hele legioenen in beweging te zetten voor oorlog, om misdadigers te veroordelen of vrij te spreken en wetten en regels te stellen. Die macht van Caesar bracht hem er toe om zichzelf voor goddelijk te houden.

Met andere woorden op zijn allerminst was Jezus’ stelling over zichzelf daarmee dat Caesar in elk geval niet boven hem stond. Maar hij zei niet slechts meer macht te hebben dan de Joodse en Romeinse autoriteiten; hij was de hoogste macht in het heelal. En dat betekende voor diegenen tot wie hij sprak, dat hij God was. Niet een god, maar de God. En zowel hun woorden als handelingen getuigen van het feit dat zij werkelijk geloofden dat Jezus God was. (Zie [“Geloofden de Apostelen dat Jezus God was?”](#))

Heeft Jezus Gezegd De Schepper Te Zijn?

Is het nu mogelijk, dat Jezus slechts Gods almacht weergaf en niet wilde zeggen dat hij de feitelijke Schepper van hemel en aarde was? Op het eerste gezicht lijkt dat een mogelijkheid. Maar Jezus’ uitspraak dat hij alle macht heeft kan toch alleen maar kloppen als hij ook werkelijk de Schepper is van hemel en aarde. Immers, ‘alle’ beslaat echt alles, en dus de schepping zelf ook.

Als we beter kijken naar Jezus’ eigen woorden, lijkt er een patroon in te komen. Jezus heeft radicale dingen over zichzelf gezegd, die als ze waar zijn, onmiskenbaar wijzen op zijn godheid. Hier volgt een aantal van zulke uitspraken, genoteerd in ooggetuigenverslagen.

- “Ik ben de opstanding en het leven.” (Joh. 11:25)
- “Ik ben het licht der wereld.” (Joh. 8:12)
- “Ik en de Vader zijn een.” (Joh. 10:30)

- “Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste.” (Openb. 22:13)
- “Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven.” (Joh. 14:6)
- “Niemand komt tot de Vader dan door Mij.” (Joh. 14:6)
- “Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien.” (Joh. 14:9)

Nogmaals, we moeten terug naar de context waarin deze uitspraken zijn gedaan. In de Hebreeuwse Schrift, het Oude Testament staat: Toen Mozes naar de naam van God vroeg, bij de brandende doornstruik, antwoordde God: “IK BEN”. Hij vertelde Mozes daarmee, dat Hij de enige Schepper was, eeuwig en onvatbaar buiten de tijd.

Na Mozes zou geen enkele gelovige Jood naar zichzelf of wie dan ook verwijzen met de term “Ik BEN”. Vandaar dat Jezus’ “Ik Ben”-uitspraken de woede opwekten van de Joodse leiders. Op een goed moment legden sommigen onder hen bijvoorbeeld uit waarom ze de dood zochten van Jezus: “...omdat Gij, een Mens zijnde, Uzelven God maakt” (Joh. 10:33).

Maar het punt hier is niet dat zo’n zinnetje de religieuze leiders zo razend maakte. Het gaat erom dat ze precies begrepen wat hij zei – hij beweerde ermee God te zijn, de Schepper van hemel en aarde. Alleen deze uitspraak kon de beschuldiging van godslastering oproepen. In Jezus’ woorden te lezen dat hij zei God te zijn, is volkomen gerechtvaardigd. Niet alleen om die woorden, maar ook door de reactie die ze opriepen.

Wat Voor Soort God?

Het idee dat we allemaal deel uitmaken van God, of dat er een zaadje goddelijkheid in elk van ons woont, is eenvoudigweg geen mogelijke betekenis van Jezus’ woorden en daden. Dat is een revisionistische gedachte, vreemd aan zijn leer, vreemd aan zijn geloofsuitspraken, en ook vreemd aan hoe zijn discipelen zijn leer begrepen.

Jezus leerde dat hij God was op de manier waarop de Joden God kenden zoals de Hebreeuwse geschriften God voorstelden, niet op de manier waarop de New Age beweging God voorstelt. Noch Jezus noch zijn gehoor was opgegroeid met Star Wars, dus als zij over God spraken dan hadden ze het niet over kosmische krachten. Het is geschiedvervalsing om te herdefiniëren wat Jezus bedoelde met “God”.

Maar als Jezus niet God was, kunnen we er dan wel mee weg komen en zeggen, dat hij een grote zedenleraar is? C.S. Lewis betoogde: “Ik probeer hier te voorkomen dat iemand de werkelijk domme gedachte heeft, die veel mensen hebben over Hem: ‘Ik ben bereid hem als een grote morele leraar te aanvaarden maar niet zijn beweringen over zijn godheid.’ Dat kun je echt niet zeggen.”^[7]

In zijn zoektocht naar de waarheid wist Lewis dat het van tweeën één was met betrekking tot de identiteit van Jezus. Jezus was ofwel wie Hij zei te zijn – vleesgeworden God – of zijn beweringen zijn onwaar. En als die uitspraak onwaar is, kan Jezus geen grote leraar zijn. Hij zou dan ofwel opzettelijk liegen of hij is een krankzinnige met een God-complex.

Was Jezus Een Leugenaar?

Niccolò Machiavelli schreef in 1532 een van de bekendste en invloedrijkste politieke werken aller tijden. In zijn klassieker, “De Prins” verheft Machiavelli macht, succes, faam en efficiëntie boven trouw, geloof en eerlijkheid. Volgens Machiavelli is liegen toegestaan als het een politiek doel bereikt.

Zou Jezus gemotiveerd kunnen zijn door dit Machiavelliaanse beginsel? De Joodse tegenstanders van Jezus probeerden hem immers steeds als leugenaar en bedrieger te ontmaskeren. Ze bedolven hem onder vragen met het doel hem ten val te brengen en dat hij zich tegen zou spreken. Maar Jezus’ antwoorden waren opvallend consequent.

De vraag die speelt is: wat zou Jezus’ ooit hebben kunnen bewegen om zijn leven als een leugen te leven. Hij leerde dat God tegen liegen en hypocrisie was, dus hij zal het niet gedaan hebben om zijn Vader te behagen. Hij heeft ook zeker niet gelogen, zodat zijn volgelingen er beter van werden (op een na zijn ze allen de

martelaarsdood gestorven). En dus blijven er nog twee andere verklaringen over, waar evenveel problemen mee zijn.

Voordeel

Veel mensen hebben wel eens gelogen om er beter van te worden. De motivatie voor het liegen lijkt met name een verondersteld voordeel voor jezelf. Wat zou Jezus gedacht kunnen hebben, dat hij zou winnen door te liegen over zijn identiteit? Macht lijkt het meest voor de hand liggende antwoord. Als de mensen zouden geloven dat hij God was, zou hij een enorme macht kunnen hebben. (Vandaar dat vele leiders uit de oudheid, zoals de Caesars, goddelijke afkomst claimden.)

Het lastige van deze verklaring is, dat Jezus juist wars was van alle pogingen om hem op te laten schuiven richting een machtsbasis, en hij wees juist diegenen terecht die zulke macht misbruikten en het hun leven lang nastreefden. Hij koos er ook voor om om te zien naar de outcasts van de samenleving (prostituees en melaatsen), de machtelozen, waarbij een netwerk ontstond van mensen wier politieke invloed nul was. Ja alles wat Jezus deed en zei bewoog zich juist diametraal de andere kant op, op een manier die niet anders dan bizar genoemd kan worden.

Het lijkt erop, dat wanneer macht Jezus' motivatie was geweest, hij juist het kruis ten koste van alles zou hebben vermeden. Maar bij herhaling zei hij zijn discipelen dat het kruis zijn bestemming en doel was. Hoe kon het sterven aan een Romeins kruis macht verwerven?

Uiteraard brengt de dood alle dingen in het juiste licht. En waar er vele martelaars zijn geweest die bereid waren te sterven voor een zaak waarin zij geloofden, zijn er toch weinigen die dat wilden doen voor een bekende leugen. Alle hoop voor persoonlijk gewin voor Jezus moet toch tot een einde zijn gekomen aan het kruis. Maar tot en met zijn laatste adem gaf hij zijn aanspraak niet op om de enige zoon van God te zijn. Jezus gebruikte de termen Zoon van mensen en Zoon van God, om het dubbele van zijn natuur aan te geven zowel mens als God.

Legendarisch

Als Jezus zelf dan niet heeft kunnen liegen uit persoonlijk voordeel, misschien zijn zijn radicale uitspraken dan verdraaid, met het doel een legende te creëren. Maar het vooruitzicht om tot moes geslagen en aan kruis genageld te worden, zal toch snel het enthousiasme temperen van elke superstar in spe.

En hier is nog een interessant feit: Als Jezus enkel zijn bewering dat hij Gods Zoon was, had ingetrokken, zou hij helemaal niet veroordeeld zijn. Het was deze uitspraak God te zijn en zijn weigering die in te trekken, die hem het kruis opleverde.

Als Jezus zou hebben gelogen om daarmee zijn geloofwaardigheid en historische reputatie op te poetsen, moet je verklaren hoe een timmerman uit een arm Joods dorpje ooit de ontwikkelingen zou hebben kunnen voorzien, die zijn ster zo zouden doen rijzen. Hoe moest hij hebben geweten dat zijn boodschap hem zou overleven? Jezus' discipelen waren gevluht en Petrus had hem verloochend. Dat ziet er niet uit als een succesformule om een religieuze legende te lanceren...

Geloven historici dat Jezus loog? Geleerden hebben zich diep gebogen over Jezus' woorden en leven om te bezien of er iets wijst op een tekortkoming in zijn morele personage. Maar zelfs de meest fervente sceptici zijn perplex bij het zien van Jezus' morele en ethische zuiverheid. Een van die sceptici en tegenstanders was de filosoof John Stuart Mill (1806-1873). Hij schreef over Jezus:

“Rond het leven en de uitspraken van Jezus hangt een intense reuk van persoonlijke originaliteit, gecombineerd met het diepste inzicht van de bovenste plank, waar het menselijk ras ook maar op kan bogen. Als dit vooraanstaande genie wordt gecombineerd met de eigenschappen van waarschijnlijk de grootste zedenhervormer en martelaar voor die zaak die ooit geleefd heeft op aarde, kun je niet zeggen dat religie een slechte gooi heeft gedaan om deze man op te werpen als de ideale vertegenwoordiger en gids voor de mensheid.”^[9]

Volgens de historicus Philip Schaff is er geen aanwijzing, in de kerk- of seculiere geschiedenis, dat Jezus ooit gelogen heeft over wat ook maar. Schaff beredeneert: "Hoe zou het ooit ter wereld mogelijk zijn, in alle rede, logica en ervaring, dat een leugenachtige, egoïstische, verdorven man de uitvinder zou zijn – en dat tot het einde volhouden – van de zuiverste, meest nobele inborst die we kennen uit de geschiedenis, met meest waarachtige voorkomen van waarheid en werkelijkheid."[\[10\]](#)

Om vast te houden aan de idee dat Jezus loog, lijkt op het stroomopwaarts zwemmen tegen alles wat hij leerde, vóórleefde en waar hij voor stierf. Voor de meeste geleerden is dat gewoon niet logisch. Maar, als je Jezus uitspraken ontkent, moet je een andere verklaring vinden. Als wat hij zei niet waar is, en hij loog niet, dan blijft er alleen over dat hij zichzelf voor de gek hield.

Was Jezus Waanzinnig?

Albert Schweitzer, winnaar van de Nobelprijs in 1952 voor zijn werk voor de mensheid, had zo zijn eigen visie op Jezus. Hij kwam tot de conclusie dat waanzinnigheid achter Jezus' uitspraken moest zitten over zijn God zijn. Met andere woorden, Jezus zat er naast, maar hij heeft niet opzettelijk gelogen. Volgens die theorie heeft Jezus zichzelf overtuigd, dat hij de Messias was.

C. S. Lewis heeft deze mogelijkheid nauwkeurig bekeken. Hij concludeerde dat zijn uitspraken waanzinnig zouden zijn – als ze niet waar zijn. Hij zei, dat wanneer iemand claimt God te zijn, hij geen grote zedenleraar kan zijn. "Hij is ofwel waanzinnig – op het niveau van iemand die zegt een gekookt ei te zijn – of anders is hij de duivel uit de hel zelf."[\[11\]](#)

Zelfs de grootste twijfelaars aan het christendom hebben maar zelden aan Jezus' geestelijke gezondheid getwijfeld. De sociale hervormer William Channing (1780-1842), naar eigen zeggen geen christen, deed de volgende observatie over Jezus: "De aanklacht van buitensporig, zelf-misleidend enthousiasme past in elk geval niet op Jezus. Waar vinden we daar sporen van in de geschiedenis? Merken we dat soms in de rustige autoriteit van zijn voorschriften?"[\[12\]](#)

Hoewel zijn eigen leven gevuld was met immoraliteit en persoonlijk scepticisme, heeft de beroemde Franse filosoof Jean-Jacques Rousseau (1712-1778) toegegeven, dat Jezus van een superieur karakter en tegenwoordigheid van geest was. "Als Plato zijn denkbeeldige 'rechtvaardige' beschrijft, vervuld van ontberingen van schuld, maar die de hoogste beloning van de deugd verdient, dan beschrijft hij precies het karakter van Christus. En wat een tegenwoordigheid van geest. Ja, als leven en dood van Socrates die van een filosoof is, dan is leven en dood van Jezus Christus dat van een God."[\[13\]](#)

Schaff stelde de hamvraag: "Is zo'n intellect – door en door gezond en levenslustig, altijd paraat en altijd in volledige controle – in staat tot een radicale en zeer ernstige misvatting over zijn eigen karakter en zending?"[\[14\]](#)

Dus, was Jezus een leugenaar of waanzinnige, of was hij de Zoon van God? Heeft Jefferson misschien gelijk als hij hem "slechts een goede morele leraar" noemt en zijn godheid ontkent? Het is interessant genoeg om te zien, dat het publiek dat Jezus rechtstreeks hoorde spreken – zowel de gelovigen als zijn vijanden – hem in geen geval eenvoudig weg als morele leraar beschouwden. Er zijn maar drie basisgevoelens die Jezus opwekte bij de mensen die Hem ontmoetten: haat, angst of aanbidding.

En vandaag, 2000 jaar later, is Jezus nog altijd de meest omstreden persoon in onze wereld. Maar het zijn niet zijn morele inzichten, zijn ethiek of zijn legendarische optreden die mensen in vuur en vlam zetten. De boodschap die Jezus in de wereld bracht, was dat God ons geschapen heeft met een doel voor ogen, en dat doel is in Zijn Zoon vervat.

De beweringen van Jezus Christus brengen ons voor een keuze die we moeten maken. Zoals Lewis zei, kunnen we Jezus niet kwijt in de categorie grote religieuze leider of goede morele leraar. Deze voormalig sceptische professor uit Oxford daagt ons uit om zelf te beslissen over Jezus:

“U moet kiezen. Deze man was en is ofwel de Zoon van God: of anders een waanzinnige of erger nog. Je kunt hem een dwaas noemen, je kunt hem bespuwen en doden als een demon of je kunt hem aan de voeten vallen en Hem Heer noemen. Maar kom niet aan met de betuttelende onzin dat hij een grote leraar was. Hij heeft die mogelijkheid gewoon niet open gelaten. En dat was ook zijn opzet.”

In *Onversneden Christendom* legt Lewis uit hoe hij tot de conclusie gekomen is, dat Jezus Christus precies Diegene is, Die Hij zegt te zijn....

Is Jezus Werkelijk Uit De Doden Opgestaan?

De belangrijkste vraag van onze tijd is “Wie is de echte Jezus Christus?” Was hij gewoon een bijzondere man, of de vleesgeworden God, zoals Paulus, Johannes en zijn andere discipelen geloofden?

De ooggetuigen die hem mee hebben gemaakt, spraken en handelden in overeenstemming met hun geloof dat hij fysiek was opgestaan uit de doden na zijn kruisiging. Als zij het bij het verkeerde eind hebben gehad, is het christendom gebaseerd op een leugen. Als ze het bij het rechte eind hadden, echter, zou zo'n wonder alles onderbouwen wat Jezus heeft gezegd over God, hemzelf en ons.

Maar moeten we de opstanding van Jezus Christus op goed geloof aannemen, of zijn er harde historische bewijzen? Meer dan één scepticus begon aan een onderzoek naar de historische feiten met het doel te bewijzen dat de opstanding niet heeft plaatsgevonden. Wat hebben zij ontdekt?

[Klik hier voor een kijkje in het bewijsmateriaal voor de meest fantastische claim ooit — de wederopstanding van Jezus Christus!](#)

Heeft Jezus Verteld Wat Er Gebeurt Na Onze Dood?

Als Jezus werkelijk uit de doden is opgestaan, dan weet alleen hij wat er aan de andere kant is. Wat heeft Jezus gezegd over de bedoeling van het leven en onze toekomst? Zijn er vele wegen die naar God leiden, of stelde Jezus dat hij de enige weg was? Lees de onthutsende antwoorden in “[Waarom Jezus](#)”

Kan Jezus Zin Geven Aan Het Leven?

“Waarom Jezus” gaat in op de vraag of Jezus relevant is voor het leven van vandaag de dag. Kan Jezus antwoord geven op de vragen van het leven: “Wie ben ik?”, “Waarom ben ik hier?” En “Waar ga ik heen?”. Dode kathedralen en crucifixen hebben sommigen tot de conclusie gebracht dat Jezus dat niet kan, en dat hij ons heeft achtergelaten in een wereld die ‘door’ aan het draaien is. Maar Jezus heeft dingen over het leven gezegd en ons doel hier op aarde, die onderzocht moeten worden voor we hem afschrijven als ongeïnteresseerd of onmachtig. [Dit artikel](#) gaat in op het mysterie waarom Jezus naar de aarde kwam...

Eindnoten

1. Joseph Klausner, *Jesus of Nazareth* (New York: The Macmillan Co., 1946), 43, 44.
2. Will Durant, *The Story of Philosophy* (New York: Washington Square, 1961), 428.
3. Linda Kulman and Jay Tolson, “The Jesus Code”, *U.S. News & World Report*, December 22, 2003, 1.
4. Ravi Zacharias, *Jesus among Other Gods* (Nashville: Word, 2000), 89.
5. Peter Kreeft and Ronald K. Tacelli, *Handbook of Christian Apologetics* (Downers Grove, IL: InterVarsity, 1994), 150.
6. Een deïst is iemand die gelooft in een God op afstand – een godheid, die de wereld schiep en het verder zijn koers laat lopen aan de hand van vooraf opgestelde wetten. Het deïsme deed opgeld onder intellectuelen rond de tijd van geboorte van de Verenigde Staten van Amerika en Jefferson had het

omarmd.

7. C.S. Lewis, *Mere Christianity* (San Francisco: HarperCollins, 1972), 52.
8. John Stuart Mill, *Essays on Nature, the Utility of Religion and Theism*. Longmans, London, 1874
9. Philip Schaff, *The Person of Christ: The Miracle of History* (1913), 94, 95.
10. Lewis, 52.
11. Schaff, 98, 99.
12. Ibid., 145.
13. Ibid., 97, 98.
14. Lewis, 52.